

ROMÂNIA TRIBUNALUL IALOMIȚA

SENTINȚA CIVILĂ NR. 600 /F

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Tribunalul constituit din: PREȘEDINTE – xxxxx

GREFIER - xxxxxx

Pe rol pronunțarea în cauza de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta SC xxxxx SRL xxxxx în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xxxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxxx având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de xx.xx.xxxx și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, aflată la dosarul cauzei și care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera în cauză, a amânat pronunțarea la data de xx.xx.xxxx

După deliberare,

TRIBUNALUL

Cu privire la cauza de contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestui tribunal sub nr. unic xxxx/xx/xxxx, la data de xx.xx.xxxx, reclamanta S.C. xxxxxx S.R.L. cu sediul în xxxxx, str. xxxxx, nr. xxx, județul xxxxxx, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xxxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxxx, cu sediul în xxxxxx, xxxxxx, nr. xxx, județul xxxxx, a solicitat anularea deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx și a deciziei de soluționare a contestației formulate împotriva acesteia nr. xxxx/ xx.xx.xxxx precum și a raportului de inspecție fiscală nr. xxxx/ xx.xx.xxxx emise de pârâta, în ceea ce privește suma totală de xxxxx lei reprezentând T.V.A. și majorări aferente T.V.A.

În motivarea cererii sale, reclamanta arată ca, în urma controlului fiscal la care a fost supusă, s-a constatat ca datorează T.V.A. la care se adaugă majorări, în sumă totală de xxxxx lei.

În același timp, organele fiscale au sesizat și Parchetul de pe lângă Tribunalul xxxxxx, fiind indicii de săvârșire a infracțiunii de evaziune fiscală.

Reclamanta susține că principalele aspecte privind stabilirea suplimentară a obligațiilor de plată au constat în excluderea de la deductibilitate a contravalorii materialelor de construcții pe care le-a folosit pentru renovarea și repararea sediului său social, precum și cu consumul de energie electrică la același imobil.

Reclamanta precizează că, atâta vreme cât imobilul proprietatea administratorului reclamantei este declarat sediu social, cheltuielile efectuate cu renovarea acestui imobil și cu consumul de energie electrică la același imobil, nu pot fi cenzurate.

În continuare, reclamanta arată ca nu îi poate fi imputabil faptul că partenerul de afaceri nu funcționează la sediul declarat sau că nu și-a depus bilanțurile pe anii fiscali xxxx și xxxx, întrucât nu există nicio reglementare legală care să-i impună unui operator economic să se ocupe, în prealabil efectuării vreunei operațiuni comerciale, de verificarea partenerului

comercial.Reclamanta mai face referire și la documentele justificative pentru lucrările renovare efectuate la sediul societății, afirmând despre acestea că îndeplinesc condițiile pentru a fi luate în considerare.

În ceea ce privește achiziționarea anvelopelor, reclamanta arată că, în mod abuziv, inspectorii fiscali au apreciat că această operațiune comercială nu a efectuată în scopul realizării de venituri impozabile, însă, atâta vreme cât reclamanta deține un parc auto, asemenea aprecieri sunt neîntemeiate.

În drept, cererea este întemeiată pe dispozițiile Codului fiscal și ale Codului de procedură fiscală.

Prin întâmpinare, pârâta D.G.F.P. xxxxx a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii formulată de reclamant.

Arată pârâta că organele de inspecție fiscală, urmare controlului efectuat, în mod corect au constatat că reclamanta datorează T.V.A., cu accesoriile aferente în sumă totală de xxxxx lei.

În acest sens, susține pârâta, la determinarea sumei cheltuielilor nedeductibile fiscal, documentele au fost analizate corect, nefiind făcute aprecieri eronate privind destinația sau utilizarea cheltuielilor în raport cu obiectul de activitate al societății și situația patrimonială a acesteia.

Pârâta a precizat că nu au fost deduse cheltuielile cu renovarea și repararea spațiului reprezentând sediu social al reclamantei întrucât achiziția materialelor de construcție nu a fost justificată cu documente care să demonstreze justificarea achizițiilor în scopul operațiunilor taxabile.

Astfel, organele de control fiscal nu au identificat în evidența contabilă a SC xxxxx SRL contracte sau documente justificative care au stat la baza emiterii celor xx facturi emise de către SC xxxxxx SRL xxxxx ceea ce demonstrează fictivitatea operațiunilor, prin înregistrarea lor în contabilitate urmărindu-se diminuarea bazei impozabile cu cheltuielile deductibile fictive.

În același fel s-a procedat și în ceea ce privește cele xx de anvelope a căror contravaloare de achiziție au înregistrat-o pe cheltuielile deductibile, deși la control nu s-a putut justifica cu dovezi materiale echiparea camioanelor cu aceste anvelope, acestea nu se regăsesc în magazie ca uzate sau predate către un alt terț.

Cu privire la încadrarea ca nedeductibile a cheltuielilor cu reparații și energia electrică la imobilul proprietatea administratorului, pârâta a mai adăugat că aceste cheltuieli nu pot fi considerate deductibile, deoarece societatea are numai sediul social în acest imobil, fără ca imobilul să fie proprietatea societății, în consecință, cheltuielile efectuate la un imobil care nu este proprietatea persoanei juridice nu pot fi considerate drept deductibile, potrivit Codului fiscal.

Pe de altă parte, organele de inspecție fiscală au constatat în timpul controlului că societatea nu a prezentat nici un contract de închiriere în care să se stipuleze în mod clar natura cheltuielilor ce cad în sarcina societății.

Se arată că nu există nici documente justificative - devize de lucrări de construcții - atașate facturilor de prestări servicii din care să reiasă natura prestațiilor de servicii.

În drept, întâmpinarea este întemeiată pe dispozițiile art. 115 Cod procedură civilă, O.G. 92/2003, art. 21 alin. 4 lit. „f, art. 145 din Legea nr. 571/2003, art. 44 din H.G. 44/2004.

Prin sentința civilă nr. xxxx/ xx.xx.xxxx Tribunalul xxxxx a admis, ca fiind întemeiată, cererea formulată de reclamanta SC xxxxx SRL xxxxx în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxxx

A dispus anularea actelor administrativ fiscale: Decizia xxxxx / xx.xx.xxxx emisă de pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxxxx; Raportul de inspecție fiscală nr.xxxxxx/ xx.xx.xxxx și Decizia de impunere nr.xxx/ xx.xx.xxxx emise de pârâta ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxxx.A obligat pârâtele către reclamantă la plata sumei de xxxx lei, reprezentând onorariu expert.

Prin decizia civilă nr. xxxx/ xx.xx.xxxx Curtea de Apel xxxxx a casat sentința civilă nr. xxxx/ xx.xx.xxxx a Tribunalului xxxx și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

Din actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Potrivit raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx din data de xx.xx.xxxx efectuată de către pârâta D.G.F.P. - Activitatea de Control Fiscal, ce a stat la baza deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx au fost reținute în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de xxxxx lei reprezentând T.V.A. și accesoriile aferente, precum și o pierdere fiscală în suma de xxxxxx lei.

Prin decizia nr. Xxxx din xx.xx.xxxx pârâta D.G.F.P. Ialomița a respins contestația formulată de reclamantă în temeiul dispozițiilor art. 207 din O.G. nr.92/2003, reținând că suma de xxxxxx lei reprezentând contravaloarea reparațiilor și a energiei electrice efectuate la imobilul proprietatea administratorului nu poate fi dedusă întrucât reclamanta are doar sediul social în acest imobil, nu există un contract de închiriere cu privire la sediu și nu există documente justificative care să însoțească facturile emise de S.C. Xxxx S.R.L din care să reiasă natura prestărilor de servicii de către această societate.

De asemenea, s-a constatat că pentru suma de xxxxx lei, reclamanta nu poate justifica înlocuirea anvelopelor, întrucât în magazia societății nu se regăsesc anvelopele uzate, nu există documente din care să reiasă că acestea au fost predate unui terț și nu există certificate de garanție.

Față de obiectul contestației, respectiv față de suma de xxxxx lei, pe care o contestă reclamanta prin raportare la motivele acesteia, tribunalul va analiza strict criticele aduse de reclamantă asupra deciziilor contestate cu privire la acest aspect.

Astfel, trebuie analizat dacă suma de bani ce reprezintă cheltuielile efectuate de reclamantă cu reparațiile imobilului ce reprezintă sediul social al reclamantei, precum și cu energia electrică consumată cu privire la același imobil este sau nu deductibilă.

Pentru a stabili acest lucru tribunalul are în vedere atât expertiza contabilă

efectuată în cauză și suplimentul la această expertiză cât și documentele deținute de reclamantă și anexate prezentei cauze.

Astfel, conform contractului de comodat nr. xx/xx.xx.xxxx C fila 99). Înregistrat la Primăria xxxxx sub nr. xxxx/xx.xx.xxxx, xxxxxx, administratorul reclamantei i-a închiriat reclamantei etajul imobilului proprietatea sa, pentru ca aceasta să-și stabilească sediul social în care să funcționeze.

Conform documentației cadastrale, depusă de reclamantă la filele 115-116 în primul ciclu procesual, rezultă că sediul reclamantei ocupă o suprafață de xxxx m.p. din imobilul proprietatea administratorului reclamantei.

Potrivit prevederilor art. 21 alin. 3 lit. m din Legea nr. 571/2003 cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice folosită și în scop personal sunt deductibile în limita suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți în acest scop.

Având în vedere situația de fapt reținută mai sus, textul de lege invocat, tribunalul constată că reclamanta poate înregistra ca cheltuială deductibilă fiscal suma de bani ce reprezintă reparațiile la etajul în suprafață de xxxx m.p. din imobilul în care își are sediul social.

Analizând mai departe realitatea cheltuielilor aferente serviciilor prestate reclamantei de către S.C. xxxxx S.R.L. pentru reparațiile la sediul social al reclamantei, tribunalul constată că în evidența contabilă a reclamantei se regăsesc documente care justifică aceste servicii, respectiv: Devizul de lucrări nr, 299 întocmit de SC xxxxx SRL cu obiectivi reabilitare sediu SC xxxxx SRL xxxxx, în sumă totală de xxxxx + TVA, su corespunde cu totalul facturilor mai sus menționate (Anexa nr. 4);

- Contractul de prestări servicii nr. xx/xx.xx.xxxx, încheiat între SC xxxxx SRL și SC xxxxxx SRL Țăndărei (Anexa nr. 3);

- centralizatorul intrărilor pe luna mai xxxxx și nota contabilă nr. 3, ce atestă înregistrarea facturilor mai sus menționate și trecerea lor pe cheltuieli (Anexa nr. 5).

În aceste condiții, tribunalul reține că reprezintă cheltuială deductibilă doar cea efectuată cu privire la renovarea cotei-părți din imobilul aparținând administratorului reclamantei folosit de către aceasta din urmă ca sediu social., respectiv poate fi înregistrată ca cheltuială deductibilă doar suma de xxxxxxxx lei în loc de xxxxxxxx lei cât a fost înregistrată în contabilitatea reclamantei.

Astfel, conform art. 145 alin. 3 din Legea nr. 571/2003, este considerat T.V.A. deductibilă numai T.V.A. aferentă cheltuielilor deductibile fiscal, în speța de față, T.V.A. deductibilă o reprezintă suma de xxxxx lei față de xxxxx lei.

În ceea ce privește suma de xxxxxx lei ce reprezintă contravaloarea a xx de anvelope, stabilită de organele de inspecție fiscală ca fiind nedeductibilă , tribunalul are în vedere suplimentul la raportul de expertiză contabilă din xx.xx.xxxx.

De asemenea, tribunalul reține faptul că reclamanta are ca obiect principal de activitate „ transportul rutier de mărfuri, deținând în acest scop un parc auto

format din patru autotractoare cu patru semiremorci.

Reclamanta a cumpărat de la S.C. xxxxx S.R.L. xx de anvelope , fiind emise facturile fiscale nr. xxxxx/xx.xx.xxxx și nr. xxxxx/ xx.xx.xxxx pentru suma totală de xxxxxx lei, achitată de reclamantă cu un ordin de piața și o chitanță fiscală, în luna octombrie xxxx.

Faptul ca societatea furnizoare a achiziționat la rândul ei anvelopele de la o societate comercială dizolvată, nu influențează caracterul deductibil al cheltuielilor efectuate cu această achiziție de către reclamantă, atâta vreme cât S.C. Xxxxx S.R.L. a avut în stoc acele anvelope.

Față de constatările Parchetului de pe lângă Tribunalul xxxxxx din ordonanța nr. xxx/P/xxxx emisă la data de xx.xx.xxxx, tribunalul reține că procurarea și folosirea cauciucurilor este confirmată atât prin documentele contabile precizate, dar și prin declarațiile date în faza de urmărire penală conducătorii auto care le-au folosit la autovehiculele ce le aveau în dotare, precum și de operatorul de transport, aceștia afirmând că anvelopele au avut o calitate slabă și dat fiind faptul că s-au efectuat transporturi direct din carieră, ceea ce a determinat uzarea mult mai repede decât normal a anvelopelor.

Sușținerea pârâtei conform căreia atâta vreme cât anvelopele uzate nu au mai fost găsite în magazia reclamantei și nici nu a rezultat că au fost predate unui terț, înseamnă că reclamanta nu a folosit în mod fizic anvelopele noi, nu poate fi reținută de tribunal.

Față de constatările anterioare, această susținere nu-și găsește suportul în probatoriul administrat în cauză.

Pentru aceste considerente, tribunalul va admite în parte cererea formulată de reclamanta S.C. xxxxx S.R.L. în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxxx

Va dispune anularea în parte a deciziei nr. xxxx/ xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxxx - Biroul Soluționare Contestații și, în consecință, va admite în parte contestația împotriva deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, emisă de D.G.F.P. xxxxxx -Activitatea de Inspecție Fiscală pe care o desființează în parte cât privește suma de xxxxxx lei, din care suma de xxxxxx lei reprezentând T.V.A. și suma de xxxxxx lei reprezentând majorări de întârziere.

Va exonera pe reclamantă de la plata sumei de xxxxxx lei.,.,.,Va. «..dispune, .anularea... în parte a raportului de inspecție fiscală xxxxxx/ xx.xx.xxxx emis de pârâtă. : ,

În baza art 274 Cod procedură civilă, întrucât pârâta a căzut în pretenții, va obligată la plata către reclamantă a sumei de xxx lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Văzând și dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte cererea formulată de reclamanta S.C. xxxxxx S.R.L. cu sediul

în Țândărei, str. Constanța, nr. 19, județul Ialomița, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxxx, cu sediul în xxxxx, xxxxxxx, xxxx, xxxxxx.

Dispune anularea în parte a deciziei nr. xxx/ xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. Ialomița - Biroul Soluționare Contestații și, în consecință, admite în parte contestația împotriva deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, emisă de D.G.F.P. xxxxx -Activitatea de Inspecție Fiscală pe care o desființează în parte cât privește suma de xxxxx lei, din care suma de xxxxxx lei reprezentând T.V.A. și suma de xxxxx lei reprezentând majorări de întârziere. Exonerează pe reclamantă de la plata sumei de xxxxxx lei.

Dispune anularea în parte a raportului de inspecție fiscală nr. xxxxxxxx/ xx.xx.xxxx emis de pârâtă.

Obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de xxxxx lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, xx.xx.xxxx.

PREȘEDINTE,